

ಯುಕ್ತಿ ಕನ್ನಡಿ

ಬೀದಿ ಬದಿ ಬಿಡಿದ್ದ
ಚೆಲರು ಕನ್ನಡಿಯು ಗಕ್ಕನೀತಿಕೊಂಡಿತು ಮಗು,
'ಬುಳ್ಳಿಕೊಂಡಿಯಿ ಬಿಸಾಡದನ್ನು'
ತಾಯಿಯ ತಾಕೇತು.

ವನು ಸೇಳತ ಹೋಳಿವ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲ!
ತಿರುಗಿಸಿ ಹೋರಳಿಸಿ ಅತ್ಯಿಂದಿತ್ತ ಮಗು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು
ಚೋಮಲ ಬೋಗಸೆಯೋಳಗಿನ ಕಿನ್ನ ರಿಯನ್ನು,
ಕಣ್ಣಹುಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡಿ ಏಕಾವರಿ ಹೋರಿಯಿಸಿ ಮೀಂಚು
ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಈರುವಾದದ್ದು ಮಗುವಿನೋಳಗೆ
ಕತ್ತಲುಬೆಳೆಂಬಾಟ.

ತುಂಡು ಮೋಡುಂಬಿಗೆ ರೊಂಯ್ಯನೆ ಹಾರಿದ
ಹಕ್ಕಿ ಆ ಕನ್ನಡಿಯೋಳಗೆ,
ನಿಜವೋ ಮಾಯಿಯೋ ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ಮಗು?
ಕನ್ನಡಿಯೋಳಗೆ ಹಣಕಿರ ಮಗುವಿಗೆ ಕಂಡಿತ್ತು
ಅದರೋಳಗೆ ತನ್ನದೇ ಕಣ್ಣ,
ಅಲ್ಲೇ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮರದ ತುಂಡು ರೆಂಬೆ,
ಪಟಗುಡುವ ಅರಬರೆ ಎಲೆ,
ಪತಂಗದ ಪದರಾಟ.

ಹಾಗೇ ತಿರುಗಿಸಿತು ಮಗು
ಅಂಗ್ರೇಯ ಯಕ್ಕಲ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೋಸ್ತಿಲಿನೋಳಕ್ಕೆ,
ಬೆಳಕ ಹೀರಿದ ಕನ್ನಡಿ
ಒಳಮನೆಯ ಕತ್ತಲೀಗೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿ
ಅಲ್ಲಿ ಅಂದು ಹೂಸಬೆಳಗು:
ನಿಟ್ಟನಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಗುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲ
ಈಗ ಮಗುವಿನಂಗ್ರೇ ಕನ್ನಡಿಯೋಳಗಿನ ಕವಿತೆ.

●ತೇಜಶ್ರೀ, ಹಾಸನ